

'И ѿ многїа рѣвности сѣрдцемъ оумилїса:
 Какъ смѣрътвь вселютаа взѣмлетъ челоуѣки,
 Преселѣтъ ѿ міра, на вѣчныя вѣки.
 Преселїла єсть нынѣ Пастыра блажайша,
 Прхїерѣа же чѣстна, ѿ вожда крѣпчайша.
 Всеи бы Ростова града людіе рыдайте,
 Пастыра оумѣршаго слѣзну поминайте,
 Димїтріа ВладыкѸ ѿ прешсвщѣнна,
 Митрополїта тїха ѿ смїренна.
 'Егѣже Митрополїтъ со ѷалмопѣнїемъ
 Стефанъ Рязанскїй со благоговѣнїемъ
 'И со свщѣннымъ совѣромъ погрѣвѣ всечѣстнѸ,
 'И со мнѣжествомъ народа, ѿкѸ всемъ ѿзвѣстнѸ,
 'Иже во свщѣмъ храмѣ сѣмъ мїрнѸ положїса,
 И въ тѣмнѣмъ грѣбѣ земли твѣрдѸ заключїса,
 Да подастъ ємѸ Господь въ царствїи житї,
 Со свщѣтными мѹченики ѿ аггелы во вѣки прѣвїтї:
 'Емѹже ѿ ѿ насъ вѣчнаа бѹди пѣмать!

